

"WANTED: A SMILER" ⁽¹⁾

(Written when 15-years-old)

(Trần Nghi Âu Cơ)

Life can suck sometimes. Extremely. The frustration and anger boiling within you. There are times when you don't care anymore, you're just screaming to the whole world, Bite me! Right? You know what I mean. You want to rip your hair out because everyone and everything in this miserable Earth is fit to make you want to kill yourself. School. Friends. Family. Work. Your dwindling self esteem. Whatever.

Everything. Life in general. It's just all ready burst inside. Waiting to explode. So what do you do? I don't know. Some people read, others talk hysterically, while few might cry and wallow in self-pity. And then there are those who find it comforting to hurt themselves, inflicting bloody scars forever imprinting a mark in their souls. A few just sinks lower and lower into the bottomless pit of depression, until they go to deep that they can't get out. Then there are those, the stronger ones, who possess the rare gift of laughter. Clowns, for instance. They have the ability to laugh thus, making others laugh.

Laughing, so simple, yet, so full of meaning. Laugh, and all your hatred, hurt, tears, they disappear. It's easy, you know, the ability to laugh through tears, I mean. Look at a child, she doesn't know anything about life, the suffering and death, she's too innocent to know, her biggest problem is trying to stand up straight or getting a wet diaper, not worrying about faraway things that she knows nothing about, she laughs. Look at that, imitate a child!

Some might take your laugh for insanity. But is it insanity? Or is it a mask to hide how you really feel? Laughter gives you a soul, it gives you life. I know many a time when I was at the edge of hell, my world was dying, my heart was just cracking, I looked up, at a stranger, a friend, my mother, and they smile, and suddenly it's like I was born again. That gave me a warmth that burns so deep within me, like a fire in a kitchen where a blissful family dwells. The love is so dense that it's like a fog. Only warmer. That kind of warmth. And that's all from a smile.

People who laugh, no matter how ugly or unattractive or fat or stupid they are, if they can laugh at it all, especially to laugh when they really want to cry, they have the true gift. Why? Because laughter is beauty in itself. Laughter, smiles, it takes one far in life. Far away from all the bad stuff. That's hard. That, my friend, is a talent.

⁽¹⁾ Cái tựa mang tính cách của một cái quảng cáo. "Cần Người". Một lỗi chơi chữ của Âu Cơ. Smiler: Chữ riêng của Âu Cơ tự chế ra (thêm chữ R đằng sau chữ Smile): "Một kẻ nở nụ cười."

What more is that a smile costs nothing. Nothing at all. Except for a desire to love and be loved in return. That's all. Thus, you can take this little miscellany as a wanted ad. Needing a laughter, a smile.

It's telling you to go out after reading it and smile at the first person you stumble upon, no matter it be a homeless man, a small child, your neighbor or some guy that looks as if he just murdered someone, smile at them, and you've done your good deed for the day. Remember, a smile costs nothing, only love, pure and undiluted love.

(Cali. Sept. 13/2003)

□

“ĐANG CẦN MỘT NỤ CƯỜI”

(TTBG chuyên Việt ngữ).

Cuộc sống đôi khi thật là khó chịu. Cực kỳ khó chịu. Nóng nảy và giận dữ sôi sục trong con người bạn. Có lúc bạn không còn muốn lưu tâm tới điều gì cả, mà chỉ muốn hét to với tất cả mọi người: “Mặc xác tôi!” Đúng không? Bạn hiểu tôi nói gì chứ? Bạn chỉ muốn bứt tóc bởi vì mọi thứ và mọi con người trên trái đất quỷ quái này chỉ muốn giết chết bạn. Trường học. Bạn bè. Người thân. Công việc. Sự tự tin của bạn càng ngày càng bé. Thế đó!

Tất cả. Nói chung là cuộc đời. Nó đang rối bung. Rồi chuẩn bị nổ. Vậy thì bạn phải làm sao trong trường hợp ấy? Tôi không biết. Có người đọc sách, có kẻ nói khùng điên, có kẻ khóc lên và đắm chìm trong sự tự mình thương xót lấy. Cũng có người tìm an ủi trong việc hành hạ chính mình, lưu lại những vết sẹo như những dấu ấn đời đời trong tâm hồn họ. Có người lại chìm xuống trong nỗi tuyệt vọng khôn cùng cho đến lúc quá sâu không thể ngoi lên được. Chỉ những kẻ mạnh hơn, những con người có được tiếng cười quý giá mới qua nổi những lúc như thế. Chẳng hạn mấy anh hề. Họ có khả năng để cười và làm cho kẻ khác cười.

Cười, thật là đơn giản, nhưng tràn đầy ý nghĩa. Cười, để cho tất cả mọi hận thù, đờn đau, nước mắt biến mất cả đi. Quá dễ! Tôi muốn nói là cái tài cười trong nước mắt. Hãy nhìn một đứa trẻ thì thấy, nó không biết gì về cuộc đời, đau khổ và chết chóc, nó quá hồn nhiên để không cần biết đến cả việc đứng cho thẳng người hay việc cần thay một cái tả ướt, nó cũng chẳng buồn lo lắng gì đến những điều xa xôi khác. Nó chỉ biết toét miệng mà cười. Nhìn nó đi, và bắt chước nó!

Có người sẽ hiểu lầm cái cười của bạn là điên. Nhưng đúng thế chẳng? Hay đó là một cái mặt nạ để giấu đi nỗi buồn của bạn. Tiếng cười đem cho bạn

tâm hồn, tặng cho bạn cuộc sống. Tôi nhớ nhiều lần khi tôi đang rất khổ, mọi thứ chung quanh sụp đổ, trái tim nứt rạn, tôi nhìn lên và thấy một người lạ, một người bạn, mẹ tôi, đang cười với tôi. Lập tức như được tái sinh. Nụ cười ấy đã đem cho tôi nỗi ấm, ngọn cháy trong tôi giống như ngọn lửa đang cháy trong căn bếp của một gia đình. Tình thương đầy đặc như sương mù. Thật ấm. Và cái ấm ấy chỉ nảy sinh từ một nụ cười mà thôi.

Những kẻ cười, không kể rằng xấu xí hay vô duyên, mập mạp hay gồ ghề, nếu họ cười được vào ngay chính cái xấu của họ, nhất là cười khi mà họ chỉ đang muốn khóc, mới gọi là có tài thực sự. Tại sao? Bởi vì nụ cười tự nó đã là cái đẹp, đẩy con người tiến lên, đưa họ xa khỏi những điều tồi tệ. Khó lắm! Nhưng thật thế, bạn ạ.

Hơn nữa, một nụ cười không tốn gì hết. Không chút nào hết. Mà chỉ là một tình cảm cho đi và nhận sự đáp lại của tình cảm ấy. Chỉ thế. Do đó bạn có thể dùng bài viết này như một cái mẫu quảng cáo. Cần một tiếng cười, một nụ cười.

Đọc xong bài viết, bạn hãy đi ra ngoài nở nụ cười với người nào đầu tiên mà bạn gặp, không cần biết đó là một kẻ không nhà, một đứa nhỏ, một anh hàng xóm, hoặc ngay cả một tên vừa mới giết người, hãy cười với họ, và bạn đã làm xong được một điều tốt cho ngày hôm đó. Hãy nhớ, một nụ cười chẳng tốn gì cả, chỉ tốn một tấm lòng thanh khiết mà thôi.

[]